

ЄВАНГЕЛЬСЬКА ПРАВДА

УКРАЇНСЬКА ЄВАНГЕЛЬСЬКО - РЕФОРМОВАНА ЦЕРКВА

Люблячий Отець на Небесах!

Луки 2 : 41 - 52
Вихід 23 : 10 - 19

За всі віки, через усі покоління Господь показує своїм дітям, що Він - їхній Бог. Багатьом людям важко уявляти та вірувати в те, що Всемогутній, Всесильний, Всюди присутній Господь може бути їхнім Отцем Небесним. Люди частіше бояться Бога, думають про покарання, про гнів Божий. Людина знає або здогадується, що її діла та життя є згрішними, далекі від святості. Нам важко знати, уявити, що Творець неба і землі є Добрий, Милостивий Господь, Якого можна любити, Якому можна довіряти. Якщо вам не важко це робити і ви віруєте в Нього, ви щасливі діти Божі. Але погляньте, як багато нещасних навколо. Вони ніби й чули чи щось знають, але швидше за все страх гонить їх до Всемогутнього Бога або від Нього. Біблія показує нам, що знати Господа та вірити в Нього є даром Божим. Як ми можемо знати Господа? Біблія дає нам втіху, Ісус Христос відкриває людям Свого Батька як Люблячого Отця. Ісус показує Його милість та готовність простити згрішникам. Згадайте ті притчі, які Ісус розповідає про господаря чи батька, там часто бачимо доброго батька. Хто найкраще може описати чи розповісти про вашого земного батька, про Василя Никоневича, чи про Віталія Вікторовича, чи про Миколу Миколайовича, чи про вашого татуся? Звичайно, ви самі. Коли Син Божий проповідує людям про Нього, про Його Царство, в Його устах ми бачимо, що Він Сам любить Його. Адже це Його Батько. Як часто Ісус молиться, розмовляючи з Отцем? Те ж Сам Бог Отець розповідає людям про Свого Сина, що Той є «Улюбленим». Багато людей не лише не знають Отця Небесного, але не бачать Слави й Величі Його повсюдно, навколо себе. Багато християн, які тільки такими себе вважають, до ходять до Церкви, також часто мають засліплені очі. Вони думають про Всюди присутнього Бога занадто обмежено, про Його Славу - занадто приземлено, про Його Велич - занадто скромно. Ми визнаємо, що Бог є скрізь, але не розуміємо, що Його слава сяє по усій землі.

Якось один хлопчик з недільної школи сказав дорослим, що любить Бога і вірить у Нього. Один чоловік засміявся, дивлячись на простоту та наївність хлопчика, і сказав йому: «Я дам тобі золоту монету, якщо ти покажеш мені, де є твій Бог?» Тоді хлопчик відповів схвильовано: «Пане, у мене немає грошей, але якби я їх мав, то віддав би вам усі, якби ви показали місце, де немає Бога!» Все наповнене Божою присутністю. Коли Ісус був на землі, Він хотів показати нам Свого Отця. Ми знаємо Його як Творця, а Ісус показує нам Його як Батька, Який береже, любить та хвалить Свого Сина. Але Христос не хвалиться, що має Такого Отця, Він хоче, щоб і ми пізнали Його Батька, щоб і ми зрозуміли та повірили, що Він може бути і нашим Батьком. Хтось може сказати подумки: «Але ж Бог і так вже є нашим Отцем, адже ми всі, навіть ті, хто не вірить, знаємо та молимося молитву, яку Ісус навчив учнів «Отче наш»». Дозвольте, заперечу вам. Коли ми читаємо Гейдельберзький Катехізіс, то у запитанні 33 сказано бідливе істина, що тільки Христос є одвічним, істинним Сином Божим, а ми - усиновлені Богом діти, усиновлені по благодаті через Христа. Це означає, що всі люди є Божим творінням, але не всі мають право називати Бога своїм Отцем, тільки ті, хто через Божу милість вірить в Сина Божого і знає Його як свого Спасителя. Ісус відкриває нам Того, Кого любить Сам. Щоб і ми також полюбили і могли подбачити глибину Божої любові до нас. Ви знаєте слова з Євангелії від Івана 3:16, які підтверджують глибину Його любові. І навіть мудрому Никодиму не так просто було прийняти все це. Никодим, усі згрішники мали б зрозуміти, що Бог любить своїх дітей так, що для того, аби їх спасти, Він готовий віддати Свого



любого Сина на хрест. Тоді кожен згрішник, якому в Ім'я Ісуса прощені гріхи, може назвати Господа своїм Батьком Небесним. Ісус ще як був юнаком у Назареті, показує, що має Отця на небесах.

Тема проповіді: Святе сімейство;

- Ісус у храмі;
- Його Батько – Всемогутній Господь!

Один мудрий чоловік сказав про нас: «Перше, що ми втратили, це є сім'я». Я погоджуюся з ним. Бо сім'я є маленькою Церквою. Колиш, як розповідають старші люди, в наших сім'ях вивчали Слово Боже. Батько у неділю брав Біблію та читав усім. А коли не було Біблії, то розповідав біблійну історію. Вся сім'я – діти та дорослі гарно вбрані, разом вчилися. Вчилися молитися, жити за Божими заповідями, послуху та добру. Ми втратили сім'ю. Тепер рідко де всі діти та батьки читають Біблію, моляться разом. Рідко де батьки та діти разом у Церкві. Якщо ви маєте це, радійте, міштесь цією Божою ласкою у вашому житті. Ось приклад нам усім. Святе сімейство – Йосип та Марія. Як ви вже знаєте кожен єврей, тричі на рік на свята, мав відвідати Єрусалим. Ось як євангеліст Лука пише про це: «А батьки Його щорічно ходили до Єрусалиму на свято Пасхи». (Лука 2:41). Цієї сім'ї потрібно було щонайменше три дні, щоб дістатися до Міста Мир. Але вони вірили, вони бажали жити в послузі Богові. Це добрий приклад. Можливо, колиш на це і не звернули б уваги, але тепер все по-іншому, бо для багатьох навіть неділя є занадто важким днем, щоб віддавати Його Богові. Однак Марія та Йосип молилися Богові не лише у Назареті в синагозі кожного тижня, але й обов'язково були у храмі на свято Пасхи. Звісно, що вони не брали з собою Ісуса спочатку, адже Він був занадто малим для такої триденої подорожі. Але Він піде з ними вперше у 12 років. Чому у 12 років? Певне, тому, що саме у 12 років, у єврейському розумінні, хлопчик стає чоловіком. Батьки хотіли показати Ісусу місто, усі ворота, святі місця, а особливо храм Божий. Храм ставав на Пасху центром життя, бо тут приносилися жертви, молилися, збиралися члени синагоги, скупчувалися люди. На Пасху, з якої починалися Опіснок, синагога (вищий релігійний орган євреїв), проводив відкриті засідання просто неба. Люди могли спостерігати за тим, як член синагоги тлумачить частини Тори. Багато людей, які приходили на Пасху в Єрусалим, жили Писанням і добре знали Його зміст. Усі люди згадували з радістю про те, як Господь вибрав Свій народ з Єгипту. І, певне, люди в той час запитували себе: «Господи, коли ти нас збільшиш теж?»

Юнак з Назарету вперше потрапив до такого міста. Певне, усе, що він бачив, викликало в нього захоплення, а особливо храм Господній. Батьки ще з дитинства вчили своїх дітей, де і що стоїть у храмі, і як треба у ньому поводитися. Ісус це знав. Це було місце, де постійно служили Отцю Небесному. Зазвичай в Єрусалим йшли сім'ями, а поверталися окремо. Жінки йшли першими, адже вони рухалися повільніше. Затим виходили чоловіки, і в певних домовлених місцях вони зустрічалися. Мабуть нам дивно, як це Йосип та Марія забули Ісуса, згубивши Його. Швидше за все, Йосип думав, що Ісус з матір'ю, а Марія думала, що Він з батьком. Після дня дороги, батьки побачили, що загубили Ісуса. Спочатку вони шукали по родичах та знайомих, а потім вирішили повернутися до міста, але і там ніде не могли знайти. І тільки через три дні Його знайшли в храмі. Він сидів серед вчителів Тори, вислуховуючи і запитуючи їх. Радини в ті дні у храмі навчали відкрито. То були поважні вчителі, які добре знали Закон і Пророків. І було честю слухати їх та вчитися від них. Ці заняття проходили так, що учні могли приймати у них участь. Учні могли запитувати, а також самі відповідати на запитання. Усіх вразив цей хлопчик із Галілеї. Він добре слухав, добре запитував та відповідав. «Усі ж, хто слухав Його, дивувалися розумові та Його відповідям» (Лука 2:47). Ті люди добре знали Писання, вони знали історію Ізраїлю, міста Єрусалим, історію про те, як Бог був постійно зі своїм народом. Але Цей хлопчик, Якого вони не знали, знав щось більше. Він знав Отця. Того, на Кого пошепки вони казали: «ЯХВЕ». Бо Він був Його Сином, Сином Божим.

Але прийшли стривожені батьки. Вони змучилися, але зраділи, що знайшли Дитя. В таких випадках часто людьми керує гнів та радість. Але мені особисто цікаво, бо сам євангеліст Лука пише, що батьки здивувалися. Що ж здивувало їх? Те, що Він у храмі, чи те, як Він відповідав та поводився? Звісно вони були приємно вражені, що знайшли Його не серед компанії однолітків, а в храмі. Саме там, де вони найменше сподівалися Його знайти. І ось Марія сказала Йому: «Дитино – чому так Ти зробив нам? Ось Твій батько та я із жордою шукали

Тебе» (Лука 2:48). В цих словах ми можемо почути докір, гнів, страх. Йосип та Марія дійсно злякалися за свого сина, так само, як би злякалися ми з вами.

У моєму житті також був схожий випадок, коли загубився мій ще 3-річний син. Я шукав його десь 3 години і дуже перелякався. Однак, позляньте, як цікаво Ісус відповідає своїм батькам. Спочатку Він запитує їх: «Чого ж ви шукали Мене?» Ісус, у 12 років, зовсім не злякався і спокійно запитує своїх батьків. Для Нього це просто, де його потрібно було б шукати. Тому Він сказав далі: «Хіба ви не знали, що повинно Мені бути в тому, що належить Моєму Отцеві?» (Лука 2:49) Повірте, це не образа батькам, просто Ісус хоче показати Йосипу та Марії, хто Він і який Його шлях. Ісус хоче нагадати їм, що Він є Сином Божим. Його місце в домі Отця Свого, Отця Небесного. Храм – то був дім Божий, і Його Син є в Своему домі. Батьки не зрозуміли Ісуса. Вони забрали Його до Назарету, де Він був їм слухняним.

Але, зрештою запитаємо себе: «Чому Ісусу було так важливо показати, хто є Його Отець! «Повірте, Ісус не тільки в цьому місці так жорстко показує чийм Сином є. Наприклад, згадайте суд в синагозі над Ісусом, коли багато лжесвідків свідчать проти Нього. Їх свідчення не сходяться, але Ісус не захищається, не випрабдовується, Він спокійно мовчить. Тоді первосвященик сказав Йому: «Заприсягаю Тебе Живим Богом, щоб нам Ти сказав, – чи Христос Ти, Син Божий?» (Матвія 26:63 та Марка 14:61) Чому Ісус знову не промовчав? Бо мова йшла про Його Отця. Бо мова йшла про правду, Він дійсно є посланий Отцем. І відповідь на наше запитання: «Чому Ісус так жорстко відстоює чийм Сином є?» є такою: «Він це робить, щоб зрозуміла Його Церква». Це велика істина з Слова Божого – Він є Син Божий, який прийшов у цей світ, щоб і інші могли стати Божими дітьми. Щоб ми були усиновлені Отцем через Сина Ісуса часто не розуміли, як Він міг сказати: «Я й Отець – ми Один!» Він навчав, що воля Отця, є Його волею. Діла Божі, є Його діла. «Син нічого робити не може Сам від Себе, тільки те, що Він бачить, що робить Отець; бо що робить Він, те так само й Син робить» (Івана 5:19). Цей текст про 12-річного Ісуса у храмі відкриває нам важливу правду: стати Божою дитиною ми можемо тільки через Сина Господнього, через віру в Нього. Бо Він знає Отця, і Отець робить все через Нього і з Ним.

Певне ви знаєте продовження наступного тексту з Біблії: «Багато покликаних, ...» А як ви думаєте, серед кого ви, серед покликаних чи серед вибраних?

Пилипенко В.В.
УЕРЦ снт. Степань



Шановні читачі, ми з вами переходимо до вивчення Восьмої Заповіді. У Гейдельберзькому Катехізисі є таке пояснення: «Щоб я ніколи не лжесвідчив проти будь-кого; не перекручував нічийх слів; не поширював пліток і не зводив наклепів ні на кого; не брав участі в осуді будь-кого, не вислухавши його, або не маючи для цього підстав (Пс. 15, Пр. 19:5, Матв. 7:1, Лук. 6:37, Рим. 1:28-32;). Навпаки, в суді, чи будь-де, я повинен уникати всілякої брехні та обману, бо це засоби самого диявола, які б викликали на мене сильний гнів Божий (3 М. 19:11-12, Пр. 13:5, Ів. 8:44, Об. 21:8). Я маю любити правду, щиро проголошувати її і відверто визнавати істину (1 Кор. 13:6, Еф. 4:25). Я також маю робити все можливе, щоб захистити добре ім'я мого ближнього (1 Пет. 3:8-9).»

Досліджуючи Дев'яту Заповідь і пояснення її в Катехізисі, ми бачимо, що вона розпочинається із списку тих способів, якими і руйнується ця частина Божого Закону. Тут згадано "лжесвідчення", яке стосується брехні під присягою, або інших свідчень, які не відповідають дійсності (Прип.19:5). Згадується також і "перекручування слів", що означає використання чужих слів, або частини цих слів, але в іншому контексті (Пс.50:19,20). В результаті цього людина отримує інформацію, яка абсолютно відрізняється від того, що малося на увазі. "Плітки" - означає розповсюдження негативної інформації про когось через другі, треті і т.д. руки для того, щоб підірвати чийсь репутацію. "Наклеп" йде ще далі за плітки і має на меті опустити когось, збентежити або підняти на сміх (Пс.15:3). За мету ставиться підірвати репутації і запламування тієї чи іншої особи. Все це від диявола, який від самого початку був неправдомовцем (Ів.8:44). "Осуд будь-кого, не вислухавши його чи не маючи для цього підстави", є ще одним порушенням цієї Заповіді. Деякі люди негативно ставляться один до одного тому, що щось трапилося або щось почули і відразу ж виносять вирок: "Винний". Так трапляється через брак любові (1Кор.13:6,7). Ми не маємо права засуджувати людину, навіть не почувши її виправдання (Прип.18:13).

Всі ці образи говорять про те, що людина любить поговорити про свого ближнього, але в негативному плані, перекручуючи справжній зміст. Саме через свою грішну природу ми отримуємо більше задоволення від критиканства, наклепів, обговорювання інших, ніж від їх підтримки та похвали. Нам здається, що опустивши ближнього, ми самі себе підносимо.

У зв'язку з цим, ми маємо таку грішну тенденцію як обговорювати людей, а не говорити з ними. Якщо наш брат грішить або спотикається, то існує тенденція покритикувати його, але на відстані. Ми уникаємо нашого обов'язку піти до нього, попередити його і показати своє ставлення до нього. Таким чином ми зневажаємо пораду Господа Ісуса в Мт.18:15.

Чому Господь забороняє так робити? Одразу ж виникають три моменти. Перший, брехня або неправдиве свідчення, належить дияволу (Бут.3:1-4; Ів.8:44). Ще від самого початку він так діяв. Він використовує таку тактику тому, що вона є частиною його природи. Він є «падшим» ангелом і частиною його падіння більшою мірою є фальш, ніж правда. Він віддає перевагу підриву, а не підтримці репутації інших.

Другий, Бог ненавидить брехню тому, що вона радикально не співпадає з Його природою. Він є Богом істини (Іс.65:16). Він любить тих, хто говорить правду (Пс.15:2). Ті, хто говорить брехню є "скверною" і гнів Його їх знайде (Прип.12:22).

Третій, Бог ненавидить брехню тому, що вона завдає великої шкоди людському суспільству. Вона маючи величезну руйнівну силу одразу ж руйнує добре людське ім'я і репутацію. Людина впродовж життя завойовує собі добру репутацію, а

брехня під момент руйнує її (Прип.22:1; Екл.7:1). Ось чому Давид говорить про "слова, що пожирають" (Пс.52:4). Суспільство, в якому панує брехня і брехуни, позбавлене здорових стосунків і Божого благословення.

Що ж тоді Бог від нас вимагає? Він закликає нас "любити правду" (Пс.24:4,5). Він очікує від нас правдивих свідчень під присягою. Він хоче, щоб ми говорили правду і були "правдомовними" (Еф.4:15). Він також наполягає на тому, щоб ми робили все можливе для того, аби "захистити і підтримувати" честь і репутацію своїх ближніх (1Пет.3:8). Якщо нашого ближнього звинувачують безпідставно, пліткують про нього, ми повинні захистити його і вказати на це тим людям. Водночас, якщо ми знаємо щось погане про когось, немає значення яким правдивим воно б не було, потрібно це тримати в собі доти, поки він цього не подолає. Це означає, що часом "мовчання є золото", але в більшості випадках зовсім навпаки. І на завершення, перед тим, як щось сказати, ми повинні думати особливо коли йдеться про репутацію нашого ближнього. Ми ніколи не повинні недооцінювати те зло, яке виходить з наших вуст і може зашкодити спілкуванню, і спричинити велику трагедію (Як.3:6,8). Якщо ми є правдиві діти Божі, то слова завжди будемо використовувати обережно і відповідально.

Запитання.

1. Що таке лжесвідчення? Які ще гріхи включає 9 Заповідь?
2. Влада і шкідливість фальшивого свідчення видно у 1 Цар.21. Що хотів цар Ахав? (в.1-4) Як він реагував, коли не отримав того, що хотів? (в.4) Що для нього зробила Єзавель? (8-14) Як відповів на це Господь? (20-29) Який урок ми можемо з цього взяти?
3. Христос назвав Себе "правдою". (Івана 14:6) Що Він мав на увазі? Як це впливає на віруючих?
4. Про що говорить нам той факт, що Ісус не відповідав на наклепи і фальшиві звинувачення? (Мтв.26:63; 27:14)
5. Що має на увазі Ісус у словах з Матвія 15:11?
6. Що Ісус мав на увазі, коли говорив про "христів неправдивих і неправдивих пророків", які прийдуть в останні дні? (Мтв. 24:24)
7. Що означає "пусте слово" у Мтв.12:36? Як це нас стосується?
8. Хто збрехав проти Духа Святого? (Дії 5:3) Чому?
9. Яку пораду дає Яків у 1:19? Виконуєш ти це, чи лише намагаєшся виконувати? Що трапиться, якщо ігнорувати цю пораду? (в.20)
10. З чим Яків порівнює язик? (3:1-12) Що він говорить про силу язика? (в.5,6) Що він говорить про його дві можливості? (в.9,10)
11. Що є найбільшою брехнею? (1 Івана 1:8-10)
12. Коли ми говоримо, що хтось має "добре ім'я", то що мається на увазі? Як людина може мати це добре ім'я? Наскільки воно є цінним? (Екл. 7:1) Як гріх проти 9 Заповіді руйнує це ім'я?
13. Що є більшим гріхом: вкрати у людини гроші чи знищити її ім'я і репутацію? (Притчі .22:1)
14. Що фараон Єгипту наказав бабам-сповитухам робити у Вих.1:15-21? Якщо б вони його послушали, то яку Заповідь вони б порушили? Що баби-сповитухи робили і казали? (в.17-19) Чи була це правда? Яка була реакція на це Бога? (в.20,21) Чи означає це, що Бог благословляє всіх, хто обманує? Як ми можемо пояснити цей та інші схожі до нього випадки? (напр. Рахав і розвідники)
15. Чи завжди потрібно казати всю правду? Приклади: 1)Ти знаєш щось (погане) про когось. Чи потрібно про це розповідати всім? Назвіть ваші причини? 2)Ворожа армія розшукує вашого ближнього, чи потрібно їй сповістити про те, де він переховується?
16. Чому ми часто говоримо і слухаємо негативні речі про ближніх?
17. Як ця Заповідь відноситься до бізнесу?

Віддай Богу те, що належить Йому!

Ось гасло нашої третьої молодіжної конференції. Вона нещодавно відбулася у прекрасному селі Поляна, що неподалік Сваляви. Погода на вулиці була ніби співзвучною з настроєм на конференції - весняна температура, сонце, яскраве небо. Слава Нашому Великому Богу!

В цій маленькій статті хочу спробувати передати дух атмосфери на конференції. Звичайно, зробити це не можливо, адже самому треба бути там присутнім! Однак, можна сказати, що хоч це була вже третя наша зустріч, атмосфера виявилася «крутою», «прикольною»! Дуже приємно помічати, що є бажання. Мається на увазі, що час від часу тут можна було радіти, веселитися, але під часу уроків люди ретельно розмірковували над важливими життєвими моментами. Крім того, не можна не сказати про групу прославлення, яка нам цього року допомагала славити нашого Господа! Вона складалася з членів молодіжної церкви «Алмаз» з Києва. З неабияким професійним рівнем вони акомпанували, навчали співати нових пісень.

Тема була: «Віддай Богу те, що належить Йому!» Важливо розуміти, що ми всі тільки живемо по благодаті. Ми не повинні платити ані пастору, ані будь-кому іншому, щоб вони молилися за диплом, за успіх, за бабусю, за здоров'я, спасіння, тощо. Однак дуже глибоко в усіх нас сидить подібна думка. Слово Господнє нам розкриває те, що Бог нас створив, щоб ми віддали Йому хвалу та славу! В Божім Слові написано:

«Знайте що Господь – Бог Він ! Він нас учинив і Його ми ! Його Ми народ та отара Його Пасовиська» (Псалом 99 (100): 3).



«Віддай Богові те, що Йому належить». Що саме Йому належить? Все! Тому це була широка та глибока тема. На конференції ми по черзі обговорили 4 підтеми: віддай Богу час; День Господній, щоб відвідувати богослужіння; віддай Богові те, що Він тобі дав: талант, здібності, можливості; по-третє, служи Богу також тілом, одружений чи ще не одружений, йшлося про статеві

стосунки та подібні запитання. Нарешті, віддати Богові гроші, десятину, на скільки це можливо. Крім уроків та обговорення також подивилися на розкриття теми в різних сценках. Присутні оцінювали вибір та актуальність тем. Також дуже варто було ділитися думками в групі, з повагою слухати один одного.

Це нас веде до суті тих зустрічей. Звичайно, добре, що ми раді та розважаємось. Але хочу також з вами розділити бачення та бажання, які живуть в нас - служителів, працівників Реформованих громад. Що ми бачимо?

Передусім бажання, щоб зустрічатися частіше! Затишне та веселе спілкування – приємне, але воно має також певну мету:

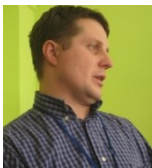
- по-перше, віруюча молода людина часто знаходиться самотньою, живе постійно між невіруючими. В цьому у нас дійсно велика різниця з голландською християнською молоддю. Тому дуже добре, що молодь мала змогу познайомитися з однолітками з інших церков:





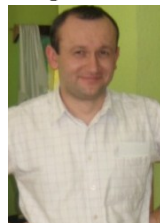
з двох пресвітеріанських громад, а також з молодими людьми однієї Реформатської громади з Закарпаття.

По-друге, ці зустрічі важливі для того, аби глибше пізнати Бога та Біблію; також для того, щоб поділитися новими ідеями, креативними способами, як практично проводити молодіжне служіння. Прославлення, зустрічі біля Слова дуже збагачують і, надіємось, що Бог благословить всіх далі!



По-третє, молодь це - завтрашня церква Христова! Ми надіємось, що через конференції з'являться нові лідери з необхідними задатками.

Тобто це дійсно тренування для інших заходів! Тому ми щовечора знаходили презентації на цікаві теми, семінарію! Це також, на мою думку, цікаво для жінок, дівчат!



Про мету організатори написали так: щоб молодь розуміла, більше пройнялася відповідальністю за участь у церковному житті; аби вона з радістю служила, використовуючи свої таланти; підтримувала церкву духовно і матеріально. Це дуже велика і благородна мета. Церква Христова потребує наших зусиль, можливостей, служіння.



Я прошу вас дякувати Богу за цю конференцію, за стимул, за молодь, яка брала участь в цьому заході. Також, щоб ми не перестали молитися за тих, хто росте у вірі, щоб Бог їх підтримував стояти в цій боротьбі. Не раз я був вражений, як молода людина вибирала позицію і свідчила про Христа без сорому. Також іноді дуже переживаю, як легко молоді люди можуть спокуситися. Не тільки вони... я також!

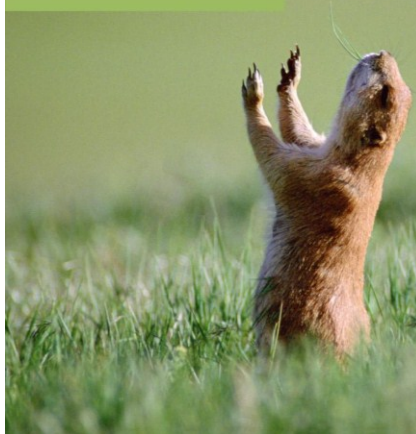


Виклик до всіх нас дорослих: чи ми готові їм дати місце в церкві, щоб розвиватися в тілі Христовім? Чи ми їх бачимо, просимо щось робити? Чи цінуємо їхню присутність? Чи має молодь своє місце? Вони варті того, бо і вони є дорогоцінними викупленими дітьми Божими! Віскажіть Богові, що належить Йому: вашу увагу, повагу та любов дітям та молоді, які насправді є дітьми заповіту, тобто діти Божі, Божа молодь!

Всім вам вітання!

Корнелій Харіван

Шукайте Господа, деки можна
знайти Його, раюйте Його, як Він
бажувало! Ісаї 55:6



Весела 😊 молодь

Молодь завжди була не такою, якою її хочуть бачити старші люди. Звичайно, старші вже не пам'ятають, як самі були молодими і їх так само журили їхні батьки. Але краще мати молодих хлопців та дівчат, які не такі, як ми хочемо, ніж бідкатися, що у нас їх немає. Молоді люди завжди будуть не такими. Навіть у Церкві. Чому? Бо молоді люди більш рухливі, енергійніші, завзятіші та швидкі на різні вигадки. А для старших добре тоді, коли нічого не міняється, все стабільно. Я радий з того, що в Українській Євангельсько-Реформованій Церкві маємо молодих людей, які дещо інші ніж ми, але вони є з нами в Церкві. Усім нам треба тішитись з того. Коли в Церкві нема молоді, то це вже проблема, а коли багато молодих хлопців та дівчат, це також часто створює незручності, бо молоді люди хочуть більше щирості та правдивості в довірі Богові. Але уявіть собі, коли ці всі молоді хлопці та дівчата - студенти Київських, Херсонських, Ужгородських, Тернопільських та Рівненських ВУЗів, а також учні старших класів шкіл зібралися разом. Я не уявляю цього, бо сам бачив на власні очі. Хоча бачив не все, особливо не вдалося побачити суботній вечір. А кажуть, було на що подивитися. Хоча для нашої молоді й краще, коли мене не було, вони вже знають мене. Чи не так?



Ми знову провели конференцію для молоді УЄРЦ. Коли я пишу «ми», то маю на увазі організаторів: Синод УЄРЦ та координаторів молоді. Вони молодці. Я вважаю, що добре була підготовлена програма, хоча ми, пастори, не змогли в повній мірі відповісти на нагальні запитання молодих людей. Ми, пастори, є часто скованими. На конференції говорили, що треба молитися, треба давати щось, треба робити щось. Вибачте нам, шановна молодь, бо у нас багато «треба». Ми хотіли лише одного, щоб ви зрозуміли, що коли Ісус Христос є основою вашого життя і Він є вашим щастям і благословенням, то ви не будете слухати, що треба і чого не треба, ви житимете, шукаючи Його Царства та Його правди. Я дуже радію, коли бачу вашу віру Христу. Це дійсно, щиро тішить мене. Бо йти за Ісусом - це найважчий іспит у житті дитини Божої, хоча це ще і найкращий шлях. Бо ти йдеш за істиною, ти дійсно живеш, ти прославляєш Того, Хто є Спасителем і твоїм Господом. Я уявляю, як Міша, Шоні, Жень, Галя, Марійка, Ігор, Лена, Іна, Андрій, Катя, Уля, Вітя, Наталка, Борисович, Кор, Еріка та інші хвилюються, тішаться, коли читають ці слова. Бо вони знають Його, Цього Спасителя і Господа.



Я не уявляю цього, бо сам бачив на власні очі. Хоча бачив не все, особливо не вдалося побачити суботній вечір. А кажуть, було на що подивитися. Хоча для нашої молоді й краще, коли мене не було, вони вже знають мене. Чи не так?

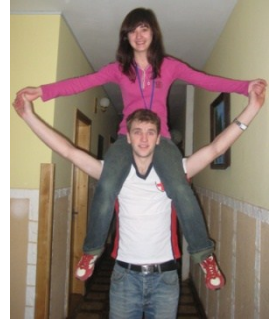


Жень, Галя, Марійка, Ігор, Лена, Іна, Андрій, Катя, Уля, Вітя, Наталка, Борисович, Кор, Еріка та інші хвилюються, тішаться, коли читають ці слова. Бо вони знають Його, Цього Спасителя і Господа.



Але усі ми знаємо ще щось. Ми знаємо, що є «батько неправди», який споконвіку душив людей. Він хоче обманути багатьох ще в дитинстві та юності. І часто йому це вдається.

Для багатьох пасторів, тих керівників таборів та конференцій, які вистраждали, але провели їх, усі молоді люди стають нашими дітьми. Коли ти маєш дітей, і чуєш про них злі речі, це як ніж в груди, це біль.



Пробачте, але схожу більш відчуваємо всі ми, коли чуємо про зло від вас. Це не означає, що ми самі є ідеальними. Але це боляче чути, що молодь впадає в алкогольну чи наркотичну залежність, бо хоче швидко пізнати одну з частин любові - «ерос», замість того, щоб радіти любові в шлюбі. Боляче, коли ви хочете пройти важкий шлях прощення Господом, і він буде тим шляхом, який довелося пройти нам. Це були наші помилки. Для чого вам їх повторювати? Тільки не давайте ніяких обіцянок нам, коли прочитаєте ці слова. Хто ми? Але дайте Богові обітницю чистого сумління жити з Ним, жити по вірі. Жити в молитві та читанні Святого Писання. Як це? . . . Якби ви знали, як ми чекаємо на вас? Очікуємо, коли ви повернетесь з інститутів та будете самі проводити такі ж, чи навіть кращі, конференції та табори. Чекаємо, коли ви проповідуватимете в Українських Реформованих Церквах. Очікуємо, коли ваші подвиги віри будуть прикладами вашим одноліткам чи дітям наших Недільних шкіл. Очікуємо, що ваше життя буде славою Божою.



Нам вистачить терпіння та очікування, наші молитви - за вас, щоб ви вистояли в довірі Ісусу та покладаючись на Його милість, були сильні в духовній боротьбі.

Господні учні, які намагаються вас вчити.





Чи важко бути вчителем Недільної Школи?

Відразу відповімо - нелегко!

Все велике починається з малого. Так і у нас, знайомство з недільною школою починалось з відвідин уроків. Колись давно, ті уроки вів наш пастор Васильович.

Згодом до нього приєдналася сестра з Церкви - Наталка Ширко. Ми залюбки бігли на ті уроки, слухали розповіді з Слова Божого, розучували пісні, грали веселі ігри, виготовляли цікаві ручні роботи. А потім про все це розповідали вдома нашим батькам. Минав час, наші вчителі старіли, і ми дедалі частіше почали допомагати їм. Ми гралися з дітьми з меншої групи, допомагали у виготовленні ручних робіт. З часом Недільна школа розрослася, стало три групи, в яких було до 70 дітей. Групи були великі і вчителю доводилось досить важко. І ось ми вже вирости. Минув час і ми розподілилися по групах, як вчителі. Разом з учителями стали готувати урок. Спочатку нашим завданням було підібрати ігри для уроків, розучити пісеньки з рухами, які так люблять діти. Тим самим ми готувалися до більш складного завдання, яке Господь приготував для нас. Ми пам'ятаємо, коли вперше відвідали курси для вчителів Недільної школи. Викладачі на курсах з подивом дивилися на нас, адже не кожен досвідчений вчитель може доносити Слово Боже дітям, а тут майже такі ж діти... Якщо скажемо, що було легко, то це неправда. Але із задоволенням відзначимо, що Господь дав силу та уміння не відставати від дорослих. Можливо, не все виходило, але було приємно та відповідально, і ми на всіх заняттях завжди знали, Хто з нами. Наша

надія була, і тепер є тільки на Нього.

Здається, все так просто. Здається працювати в Недільній школі простіше, ніж у звичайній. Не знаємо... Вчитель може прочитати урок, дати завдання, і забувши про все, піти додому. А тут не так. Вчитель Недільної школи має завдання донести до дітей те, про що, здається, не можливо розповісти. Ми маємо донести до дітей про нашу віру в Господа. Ми повинні розповісти про Ісуса так, щоб їх реакція була: «Я хочу вірити в Нього, адже Він і мій Господь». З роками розумієш, як багато це означає в твоєму власному житті, і як непросто передати це. Бути вчителем - це покликання. Але коли ти сам ще учень Ісуса, а мусиш бути вчителем для інших, це трохи боязко. Ти наче батько, який сам курить, а повинен розповісти сину, про шкідливість куріння. Бо те, про що ми вчимо, стосується передусім нас самих. Так чи інакше, але вчитель особисто має бути впевнений, що Сам Бог доручив Йому вести дітей в Його напрямку. І зробити все, щоб Христове світло засяло в серцях дітей. Але для цього Ісусове світло має сяяти в тобі самому.



Розповідаючи дітям історію, ти сам можеш відчувати колоду у власному оці. Тому ти сам

вчишся.

Ми дякуємо Богові, що кожного тижня можемо ставати перед дітьми і звіщати Добру Новину про Сина Божого - Ісуса Христа.

Вчителі Недільної школи смт. Степань



Лицемірство – що це властиво?

У даній статті я хотів би розглянути такий аспект, як "лицемірство" з погляду Біблії, і в зв'язку з цим обговорити поводження деяких людей, які називають себе християнами. Насамперед, з'ясуємо що таке лицемірство. Лицемірним вважається таке поводження людини, при якому її слова і вчинки не відповідають внутрішнім переконанням. Лицемірство може виражатися в окремих, цілком усвідомлених діях, але може бути і звичним станом, не усвідомлюваним. Один із проявів лицемірства - лестощі. У Синодальному перекладі "лицемірство" і похідними від нього словами передані різні єврейські слова, які означають гладку улесливу мову (Пс 5:10; 11:3 і слід.) і бездожний світогляд; при цьому не завжди мається на увазі намір ввести в оману. Грецьке слово "υποκριτες" насамперед має значення "актор", тобто має на увазі людину, що носить маску і грає визначену роль.

Лицемір - це людина, яка лестить іншому, щоб одержати вигоду чи нашкодити ближньому (Притч 28:23; 29:5; Матв. 22:18). Петро виявив лицемірство, коли з остраху перед людьми встав на сторону Закону, якого в дійсності вже не визнавав (Гал 2:13; 3). Лестощами перед Богом названа в Пс.77:36 і далі молитва, яка не виходить від щирого серця. У Новому Заповіті лицемірними названі фарисеї і книжники. У багатьох з них первісна заподатливість у служінні Господові перемінилася звичкою і стало лише зовнішнім вираженням благочестя. Своєю напускною побожністю вони вводили в оману не тільки навколишніх але і самих себе (Матв. 6:2,5,16); під благочестивою зовнішністю ховається лицемірство - дух, спрямований проти Бога (Мф 23:13). У цьому складається небезпека побожності, яка перетворилася в звичку, коли стирається межа між умовним і щирим благочестям. Людина, що задовольняється лише зовнішньою релігійністю, підлягає Божому суду (Матв. 15:7 і слід.; 16:3; Лк 12:1).

Лицемірство, показна релігійність без щирої віри, можуть виявлятися різними способами, але в даній статті ми спробуємо обговорити лицемірне поводження саме в середовищі християн.

Що говорить Господи з приводу лицемірів: "Лицеміри! Про вас добре Ісая пророкував був, говорячи: Оці люди устами шанують Мене, серце ж їхнє далеко від Мене! Та однак надаремне шанують Мене, бо навчають наук людських заповідей..." (Матв. 15:7-9). Цей вірш ясно ілюструє нам положення в церквах і громаді.

Одним із проявів лицемірства можуть бути лестощі, що допоможе нам розпізнати проповідника, який лицемірить. Якщо такий проповідник говорить зборам те, що вони хочуть почути, то він лестить, лицемірить. "Він же казав у науці Своїй: Стережіться тих книжників, що люблять у довгих одежах прохажуватись, і привітати на ринках, і перші лавки в синагогах, і перші місця на прийняттях, що вдовині хати поїдають, і моляться довго напоказ, вони тяжче осудження приймуть!" (Марка 12:38-40). Пастори і керівники громад, які піклуються лише про те, щоб росла чисельність громади, але не пасуть череди, як заповідав Ісус - лицеміри. Вони думають про кількість, забуваючи про якість. Краще повернутися до Бога одного істинника, ніж десять чоловік привести в громаду, не пояснивши їм нічого, аби вони тільки приходили, як на шоу. "Горе ж вам, книжники та фарисеї, лицеміри, що перед людьми зачинаєте Царство Небесне, бо й самі ви не входите, ані тих, хто хоче ввійти, увійти не пускаєте!" (Матв. 23:13).

Проявом лицемірства з боку парафіян можна вважати наступне: багато хто мають звичай довго прилюдно молитися, волаючи до Бога пишномовними фразами, щоб перед іншими в зборах показати свій духовний рівень. Такі молитви Господь називає лицемірством. "Горе ж вам, книжники та фарисеї, лицеміри, що вдовині хати поїдаєте, і напоказ молитесь довго, через те осуд тяжчий ви приймете!" (Матв.23:14). Ще одним проявом лицемірства в громаді є "помилкове братолюбство". Всі обіймають один одного, вітають, лестять, а позаочі обговорюють і засуджують, такі "брати" - лицеміри. "Лицеміре, вийми перше колоду із власного ока, а потім побачиш, як вийняти заскалку з ока брата твого." (Матв.7:5). Господь закликає нас до неліцемерного братолюбства "Послухом правді очистьте душі свої через Духа на неліцемерну братерську любов, і ревно від щирого серця любіть один одного" (1 Петр.1:22).

Ще одним проявом лицемірства в середовищі християн є "помилкові мови". Завивання, бурмотання, нескладні вибуки, шепотіння т.п. не можуть бути іншими мовами! До того ж, написано: "Як говорить хто чужою мовою, говорить по двох, чи найбільше по трьох, і то за чергою, а один нехай перекладає! А коли б не було перекладача, то нехай він у Церкві мовчить, а говорить нехай собі й Богові!" (1 Кор. 14:27-28). Мало того, що такі "мови" не є щирими (який народ говорить завиваннями, бурмотаннями і т.д.), але вони до того ж і говорять на них на зібранні, бажаючи показати свій духовний рівень і довести комусь своє хрещення Духом Святим, котре, згідно Біблії, доводиться зовсім не так.

Проявом лицемірства також є "милостиня перед людьми, тобто милостиня напоказ". Наприклад, від надлишку свого жертвувати якимсь зборам, щоб тебе там вважали за великою благодійника, при цьому розповідаючи всім "який же я добрий і щедрий, даю гроші на потреби громади". "Стережіться виставляти свою милостиню перед людьми, щоб бачили вас; а як ні, то не матимете нагороди від Отця вашого, що на небі. Отже, коли чиниш ти милостиню, не сурми перед собою, як то роблять отці лицеміри по синагогах та вулицях, щоб хвалили їх люди. Поправді кажу вам: вони мають уже нагороду свою! А як ти чиниш милостиню, хай не знаєме ліва рука твоя, що робить правицю твою, щоб таємна була твоя милостиня, а Отець твій, що бачить таємне, віддасть тобі явно." (Матв.6:1-4).

"Горе вам, книжники та фарисеї, лицеміри, що подібні до гробів побілених, які гарними зверху здаються, а всередині повні трупних кісток та всякої нечистоти! Так і ви, назовні здається людям за праведних, а всередині повні лицемірства та беззаконня!" (Матв.23:27-28).

Брати і сестри, Господь закликає нас віддалятися від лицемірства: "Отже, відкладіть усяку злобу, і всякий підступ, і лицемірство, і заздрість, і всякі обмови, і немов новонароджені немовлята, жадайте щирого духовного молока, щоб ним вирости вам на спасіння, якщо ви спробували, що добрий Господь" (1Пет.2:1-3). Нехай ваші слова не розходяться з вашими вчинками, любіть Бога й один одного неліцемерною любов'ю, служіть Господові від чистого серця. Лицемірство - це жахливий порок, який диявол вдало використовує для зведення християн із праведної дороги. Пильнуйте за собою! Якщо у своєму житті ви знайшли паростки лицемірства, викориніть їх, поки вони не розрослися і не погубили вашу душу.

Дитяча сторінка

Купчиха

Купчиха була дуже багата. Її чоловік їздив у далекі країни, купував там різні товари, привозив до своєї країни і продавав дуже дорого. Вони жили у великому гарному будинку. В них було багато слуг, а в саду працював садівник. Купчиха мала свою карету і кучера. Навіть взимку купчиха могла їхати в далеку подорож. У неї була довга шуба і теплі чобітки. Сиділа вона на м'якій подушці, а під ногами був килимок. За віконцем карети висів ліхтарик, тому купчиха могла їздити до пізнього вечора. А кучер сидів на передку карети і дуже мерзнув у холодну погоду. Але він завжди був веселий і співав, а купчиха завжди була сердита і зла.

Якось купчиха побачила, що кучер дав гроші сліпому. Вона сказала: «Мабуть, я тобі дуже багато плачу, що ти роздаєш цим жебракам!»

- Та це я кладу гроші в небесний банк.
- Куди? У який небесний банк? – не зрозуміла купчиха.
- Подайте копійчку, подайте копійчку - просив на вулиці безногий каліка.

Поки купчиха сиділа в гостях, кучер підійшов і віддав тому свій сніданок.

(Діти, а як ви можете допомогти таким бідним людям?)

Іншим разом, коли купчиха засиділася в якомусь розкішному будинку, кучер помітив двох дітей. Вони були майже голі та тремтіли від холоду. Кучер підійшов до дітей, але в нього нічого не було, бо все пороздавав. Серце кучера розривалося від жалю, по щоках текли сльози: «Бідолашні дітки! Я повинен їм допомогти. В них нічого немає, а в мене є хата і ще якийсь одяг знайдеться», - подумав кучер, зняв з себе теплий кожушок і віддав дітям. Щасливий, що допоміг дітям, він побіг і сів у карету, поки купчихи ще не було.

Коли вона повернулася і побачила, що кучер сидить без кожушка, то розгнівалася і сказала:

- Я дивилася у вікно і бачила, що ти стояв біля тих жебраків. Але я не помітила, коли ти зняв кожушок.

Кучер відповів:

- «Я віддав кожушок у небесний банк», - і він радісно заспівав, поганяючи коней.

Вночі наснилося купчисі, що вона їде якоюсь вулицею, а вулиця - з чистого золота. Деревя гарні, зелені та всі цвітуть. Будинки - один кращий від іншого. І ось бачить купчиха великий будинок, красивіший за її власний, і питає:

- Чий це будинок?
- Твого садівника, - відповідають їй.

Їде вона далі. Стоїть будинок удвічі більший за попередній і весь із золота.

- О - о, а чий це палац?
- Твого кучера, - сказав хтось.
- Ну, якщо в садівника і кучера такі розкішні палаци, то який же тоді мій буде! - подумала купчиха і пішла далі.

Доходить вона до кінця вулиці і бачить якийсь маленький недобудований будиночок.

- А чому ж його не добудували? - запитала вона.
- Бо господар не дає гроші у небесний банк.
- А чий це будинок?
- Твій.

На цьому купчиха прокинулася. «Небесний банк, небесний банк. Десь я чула ці слова, - подумала купчиха. О, згадала - це ж мій кучер каже так завжди, коли дає гроші бідним. Все зрозуміла, все зрозуміла, що таке небесний банк.»

Діти, а ви зрозуміли, що таке небесний банк? Якщо ви дали щось бідному, то хто це бачить? Бог. І Йому дуже подобається, коли люди допомагають одне одному. Купчисі приснилося Царство Небесне. Скажіть, чому в неї там був маленький, недобудований будинок, а в кучера - прекрасний палац?

тут зігнути

Набери телефон
допомоги:

Псалом 49:15:
«До Мене поклич в
день неолі, -
Я тебе порятую,
Ти ж прославиш
Мене!»

Біблія каже: «Ні про що не турбуйтеся, а в усьому нехай виявляються Богові ваші бажання молитвою й проханням з подякою!» Филип'ян 4:6

Я хочу молитися
зякувати за:



Духівництво і миряни Християнських Церков України, а також представники громадських організацій, вищих органів влади і народних депутатів України 13 лютого зібралися в Києві в Українському домі за «круглим столом», щоб обговорити тему: "Досвід Християнських Церков у побудові цивільного суспільства". Організаторами заходу виступили ряд представників Християнських Церков України і представництво Фонду Конрада Аденауера в Україні.

12 лютого відбулося нагородження фільмів Faith & Values Awards Gala, який часто називають "Християнським Оскаром". Серед зірок Голівуду і знаменитостей, присутніх на церемонії, були Луї Госсет Молодший, Стефан Болдуин, Роуз Грір та багато інших. Переможцем у номінації кращий дорослий фільм року став фільм "Дивна Благодать (Amazing Grace)".

Союз офіцерів України, Всеукраїнська громадська організація "Об'єднання християн-військовослужбовців України" і Всеукраїнське міжконфесійне релігійне християнсько-військове братерство 22 березня провело у м. Києві «круглий стіл» на тему: "Капеланство в Збройних Силах України й інших військових формувань: норма закону і практика". У роботі «круглого столу» взяли участь близько 50 учасників з: міністерств, відомств і науково-дослідних установ; українських церков і релігійних організацій; громадських організацій; від Секретаріату Президента України і Ради національної безпеки й оборони України; від уряду, парламенту і політичних партій; представники Збройних Сил України й інших військових формувань (офіцери і курсанти). За підсумками проведеного заходу будуть розроблені практичні рекомендації сформульовані конкретні пропозиції щодо створення правової бази відродження військового капеланства.

Україні потрібний офіційний орган, який би проводив експертну оцінку релігійних течій на предмет можливості нанесення ними шкоди людині і суспільству, повідомив глава громадської організації "Культи і суспільство" Володимир Чабоненко. "В Україні немає ніякого органа, на який були б покладені ці зобов'язання". За його словами, при Держкомітеті по справах національностей і релігій є експертна рада, однак у його склад входять тільки релігієзнавці, у зв'язку з чим, як відзначив В.Чабоненко, їхня оцінка не може бути повною.

Польський священник і математик, який товаришував з покійним Папою Іоанном Павлом II, одержав найбільшу наукову премію за роботу, що демонструє, що математика може надати побічні докази існування Бога. 72-літній професор Михаль Геллер, фахівець з космології і філософ, що спеціалізується на математиці і метафізиці, одержав премію в розмірі 820 тис. євро. Теорії професора Михалья Геллера не стільки містять докази існування Бога, скільки змушують засумніватися в матеріальному існуванні світу навколо нас. Він розробив складну формулу, яка дозволяє пояснити все, навіть випадковість, шляхом математичних підрахунків.

Висновки експертів ФСБ Росії, які спробували довести дійсність Туринської плащаниці, підтвердили її новітні дослідження в Оксфорді. Учені вперше зробили надточний цифровий знімок плащаниці в 12,8 млрд. пікселів. На ньому до дрібних деталей відбитий силует тіла Спасителя і його вигляд. Дослідники сфотографували тисячі фрагментів тканини, а потім з них, як з частин головоломки, на комп'ютері викладали фото плащаниці. Цифрове фото вчені опублікують в Інтернеті.

Майже дві третини росіян (60%) вважають, що за бажанням учнів чи їхніх батьків у школі можна вивчати історію релігії, основи релігійної моралі. Такі дані проведеного в січні-лютому 2008 року Аналітичним центром Юрія Левади дослідження з проблеми релігії.

"Нам не вистачає викладачів з християнської етики, оскільки дедалі більше шкіл уводять цей предмет, і більше керівників навчальних закладів розуміють, що без нього важче працювати із сучасним поколінням, - розповіла під час конференції у Львові "Християнська етика в українській школі" начальник управління освіти Львівської міської ради Надія Оксенчук.

"Я вже втомився відповідати на питання про свою релігійну приналежність, - заявив кандидат у президенти США від демократичної партії Барак Обама. - Я ще раз повторюю, що є практикуючим християнином і членом однієї і тієї ж Церкви (Об'єднаної Церкви Христа) ось вже протягом 20 років. Я молюся щовечора".

У вересні 2008 року Папа Римський Бенедикт XVI оприлюднить документ, у якому з найбільшого німецького теолога Мартіна Лютера, відлученого від церкви в 1520 році, будуть зняті обвинувачення в єресі. Про безпрецедентну спробу реабілітації натхненника Реформації, що розколола церква Заходу на частини, пише, посилаючись на обізнане джерело з Ватикану, газета The Times. Пов'язані з Лютером проблеми будуть обговорюватися на семінарі, який щорічно проводиться Бенедиктом XVI в літній резиденції в Кастельгандольфо. У дискусіях візьмуть участь 40 теологів. Головна тема семінару - апостольська благодать. Католицька церква вважає, що благодать перейшла від Ісуса через апостолів до перших єпископів. Протестанти вважають, що благодать укладена в Слові Божому, а не у священниках. Але Лютер не був настільки радикальним: він тільки вказував, що Біблія повинна бути єдиним авторитетом у питанні віри, отже, народ повинен мати можливість читати священні тексти рідною мовою (між 1524 і 1542 роками Лютер здійснив переклад Священного Писання на німецьку мову). Сучасні ватиканські теологи ладні визнати, що в намірі Лютера не входив розкол: він лише прагнув очистити церкву від порочної практики індульгенцій і інших явищ, що вели до корупції.

П'ята зустріч клубу вебмайстрів-християн, яка відбулася 1 березня в Києві, не була схожа на жодну з передніх. Уже звичний майстер-клас замінили на спілкування і весняне "ламання льоду" у відносинах з Богом і одного з одним. Молитва про те, щоб серця віруючих інтернетчиків були відкриті для Божої роботи і слухняні Його голосу, прохання про Господнє керування і Його благословення християнських проектів глобальної Мережі.

Народні депутати України переконані, що пропаганда і поширення гомосексуалізму в країні складає загрозу національній безпеці, суперечить національним інтересам, підриває авторитет прав і свобод людини і родини. Українські парламентарі вказали на це у своїх листах на адресу суспільного руху людей з майбутнім "Любов проти гомосексуалізму" (ЛПГ) у лютому. Депутат Ігор Єреско з фракції БЮТ відзначив, що пропаганда сексуальних перекручень заважає органам влади і суспільству реалізовувати життєво важливі національні інтереси. Далі парламентарій пише: "Сьогодні у світі під гаслами недискримінації моральна розбещеність і сексуальна воля, що складають небезпеку для здоров'я населення, одержують підтримку навіть на законодавчому рівні. Це просто абсурдно. Я глобоко переконаний, розділяючи вашу точку зору, що пропаганда гомосексуалізму завдає шкоди моральному вихованню дітей і молоді шляхом створення перекрученої уяви про статеве життя людини, про природне призначення чоловіка і жінки... Тільки разом ми встановимо порядок у країні!"

У селі Переходи Тернопільської області України Цистерну пристосували під католицький храм. Щонеділі сюди приходять помолитися близько 30 місцевих жителів, в основному - люди похилого віку, яким не під силу здолати два кілометри до найближчої церкви.

У музичного телеканалу М1 з'явиться конкурент - християнський. Микола Соловей, президент Міжнародного християнського клубу "Джерело любові", в інтерв'ю одному з американських телеканалів заявив про свій намір організувати в Україні перший християнський музичний телевізійний канал. Микола Соловей - ініціатор і головний ідейний натхненник міжнародного пісенного конкурсу "Християнська пісня року", всеукраїнської акції "Зірки християнської естради - Ісусу!", пісенного фестивалю "Джерело любові" та інших музичних акцій.

Життя громад УЄРЦ

с.Таврійське та Рідна Україна (Херсонська обл.)



Минула зима і ми всі з надією чекаємо теплої весни. З приходом теплих сонячних днів поживалась духовна робота в громадах с.Таврійське та Рідної України. З радістю наші громади вітали маленького Михайлика - сина Міши та Альони Михайлових з хрещенням. Місіонер Кор Харриван провів таїнство хрещення та Господньої вечері. Це було справжнє свято в громадах. Завдяки мікроавтобусу, який нам допомогли придбати наші брати та сестри з Нідерландів, дякуючи Богу, наші громади змогли розділити це свято разом. Сподіваємось, що транспорт допоможе нашим громадам у спілкуванні разом і на богослужіннях, і під час відпочинку, а також у перевезенні будматеріалів при зведенні приміщення молитовного дому. Висловлюємо велику подяку за турботу про нас братам та сестрам з Нідерландів за такий потрібний подарунок.



Громада Рідної України придбала приміщення для майбутнього облаштування пекарні та майстерні з виготовлення шлакоблоків. Це і робочі місця для населення села, і можливість в майбутньому проводити євангелізацію серед робочих. Просимо підтримати нас за це у молитвах. Недільна школа продовжує працюю з дітьми. Проводиться катехізіс з бажаними визнати свою віру в Ісуса Христа. Просимо молитися за Михайлову Альону, Тимчука Сергія, Гаврилюків Андрія та Тоню, а також за наші громади та Недільну школу.

Степань (Рівненська обл.)

Нашій громаді також є чим тішитися. Ми дякуємо Господові, що пережили зиму і вже настала весна. Ми вже можемо пити березовий сік. Також ми раді, що громада збільшилася на двох людей. Це молода сім'я, яка два роки приходить до нас. Тепер вони офіційно є членами нашої Церкви. Також вони мають двох дітей, яких мають виховувати в послусі Божому.



Нехай Господь буде з ними усіма, особливо з Назарем.

Триває зведення будинку для дитячих служінь. Виконуємо внутрішні роботи і завдячуючи Господу, діти та молодь Степаня невдовзі зможуть відвідувати різні заняття та гуртки в Недільній школі. Також наші вчителі Недільної школи їдуть на курси, і ми дякуємо сестрам Марліс та Йоке за це служіння. Ми теж поїдемо до с.Підгайчики на відкриття Церкви, і обов'язково розповімо про все на сторінках цієї газети.

Рівне

Ми всі хочемо привітати нашого пастора Філімона Олександровича Семенюка з 96-річчям. В його віці Господь благословив нашого брата. Він зміг побачити те, чого і не сподівався - і громади, і храм. Ми бажали йому Божого благословення та сили.



Наша громада виросла ще на одного члена - це Вовчанський Ярослав Іванович. Він художник, багато часу працював в театрі нашого

міста. Але для нас найважливіше те, що він любить Господа. Також ми продовжуємо їздити до Галичини, а саме в м.Коломию та с.Підгайчики, і щасливі від того, що Господь почув наші молитви. Незабаром ми матимемо першу на тих теренах (Коломийщина) відновлену Реформовану Церкву. У квітні планується її відкриття, де ми обов'язково плануємо взяти участь. Ми щиро бачимо розвиток Української Євангельсько-Реформованої Церкви саме в тих краях. На нашу думку, Церква в с.Підгайчиках - це перша ластівка з оливкою, далі будуть інші Реформовані громади, тільки всі вони потребують наших молитов, підтримки та місіонерського захвату. Ми просимо, щоб Господь дав нам це. Усіх читачів "Євангельської правди" просимо тішитись разом з нами цією новиною. Ви ще побачите та почуєте євангеліків з коломийщини. Ми також щиро радіємо тими досягненнями, про які читаємо у вас, особливо будівництвом церкви в Таврійську. Брати та сестри, нехай Господь поблагословить вас. Ми молимося за усіх вас, за місіонерів, пасторів та студентів.

Київ



Ми вдячні Богу за невеличкий чисельний ріст нашої громади. До нас почали приходити нові люди, але в основному наш чисельний ріст помітний в тому, що всі як старі, так і нові члени церкви, почали серйозно ставитися до богослужіння. Нас також радує те, що троє людей нещодавно визнали свою віру в Ісуса в нашій громаді: Аня Хоменко, Лена Гавриленко і Максим Гавриленко. Нехай Господь благословить їх.

Нагальним і болючим питанням громади є питання купівлі церковного приміщення для богослужінь. Молимося та активно діємо у вирішенні цього питання. Чимало зусиль вже було докладено, проте поки без успіху.



Свайява (Закарпатська обл.)

Наша громада живе і працює з Господньою допомогою. Він допомагає нам служити Йому натхненніше. Проте кожного разу потрібно придумувати нові і нові методи для того, щоб люди частіше

відчували радість зібрань, та єдність з Господом, братами і сестрами. Сподіваємось, що з приходом весни не лише природа прокинеться від зимового сну, але й люди в цілому нашому місті прокинуться від духовного сну.

На даний момент, крім звичайних богослужінь та біблійних уроків, акцент робимо на розповсюдженні євангелізаційної літератури. Це служіння триває і в бібліотеці, де роздаємо примірники газети та недільні проповіді, це і розповсюдження щонедільних проповідей через членів церкви та через веб-сторінку в Інтернеті, де кожен бажаний може чи з комп'ютера, чи з мобільного телефону прочитати нову проповідь (адреса в Інтернеті: uerc.ho.ua/sermons). Також в скорому майбутньому маємо намір надрукувати книгу з проповідями для духовного збудування членів Христової Церкви.

Активно працюють Недільна школа та молодіжні зібрання, і дуже раді, що молодь та діти хочуть пізнавати Слово Боже, хочуть рости в єдності зі своїм Спасителем. Молимося за чисельний ріст нашої громади та щоб кожен член громади міг служити своїми дарами на славу Богу.

Розпорядок служінь

Церкви з Реформованим віровченням

можна знайти:

РІВНЕ	СВАЛЯВА
Богослужіння проходить: вул. Пересопницька 200 неділя, о 10 год. Тел. (0362) 226-777	Богослужіння: неділя, о 13 год. вул. Ломоносова 14 Тел. (03133) 7 - 30 - 61
СТЕПАНЬ	КИЇВ
Богослужіння: неділя, о 13 год. вул. Олени Теліги, 27 Тел. (03655) 4 - 11 - 77	Богослужіння: неділя, 11 год., просп. Лісовий 12-б Тел. 524 - 68 - 14
РІДНА УКРАЇНКА	ТАВРІЙСЬКЕ
Богослужіння: неділя, 14 год., медичний пункт Тел. (05539) 3 - 32 - 58	Богослужіння: неділя, 10 год., Лісна, 71 Тел. (05539) 4-32-39
ЗАКАРПАТСЬКА РЕФОРМАТСЬКА ЦЕРКВА	Богослужіння на українській мові є в:
УЖГОРОД Богослужіння: неділя, 10.00 Пл. Жупанатська 4,	Мукачеве - вул. Духновича 72, о 10.00 Перечин, Вишкове, Білки.
СВ. ПРЕСВІТЕРІАНСЬКА ЦЕРКВА УКРАЇНИ	
м. Одеса тел. (0482) 37-15-19 м. Київ тел. (044) 246-75-76 м. Херсон тел. (0552) 22-54-35 м. Черкаси тел. (0472) 64-45-13	м. Миколаїв тел. (0512) 43-05-16 м. Ізмаїл вул. Кірова 14 м. Белгород - Дністровський тел. (04849) 22-397 м. Харків вул. Артема 38

ХРИСТИЯНСЬКА БІБЛІОТЕКА

Української Євангельсько-Реформованої Церкви
Біблії, книги, відео- та аудіо продукція, сувеніри
м. Свалява, вул. Борканюка (біля муз. школи)
тел. 80506665549
працюємо: пон.-п'ятн.: 10.00-16.00

Технічний редактор: Мурза Еріка
Члени редколегії: Мурза В.В.,
Пилипенко В.В., Молнар Шандор
НАША АДРЕСА:
вул. Визволення 164/1, м. Свалява
Закарпатська область, Україна, 89300
Телефон редакції: 8(03133)73061
e-mail: uerc@ukr.net

Тираж видання: 1000 примірників.
Періодичність – раз у два місяці
Газета розповсюджується за пожертви

**ВІДВІДАЙТЕ СТОРІНКУ
СВАЛЯВСЬКОЇ
ГРОМАДИ В ІНТЕРНЕТІ**
WWW.UERC.HO.UA



Генії за церковною кафедрою

"Невже ти думаєш, що я - кандидат технічних наук, фізик за фахом - буду вірити в усі ці казки, начебто Бог - це реальність, виникнення Всесвіту - справа рук Творця, а Христос дійсно воскрес?!" - заявив один мій знайомий, коли одного разу я спробувала поговорити з ним про таємницю буття. Хоча я вже звикла до подібних реакцій, але так чи інакше мені зовсім незрозуміло, чому в людей склалася думка, що вірити в Бога нерозумно, що ходити в церкву - марна трата часу, а християнство - взагалі релігія "для жебраків". Вважається, що якщо ти людина, то ти приречений все життя носити невидиму табличку з написом "атеїст". Вкотре зіштовхнувшись з цією "теорією", я вирішила розібратися: чи так це насправді. І от що з'ясувалося.

Виявляється, один з найбільших експериментаторів і мислителів XI століття Майкл Фарадей, відомий усьому світу як людина, що першою побачила можливість існування магнітного полюсу і силових ліній, власник 97 почесних титулів від Академій наук різних країн, вважав своїм дорожочним скарбом не першу у світі динамо-машину, а... просту віру в непогрішне Слово Боже. Більше того, щотижня він проповідував у церкві. Його друзі-вчені часто заходили до церкви, аби подивитися на те, що робило Фарадея людиною, настільки високо шанованою у наукових колах.

Інший не менш відомий експериментатор, найбільший фізик-теоретик Джеймс Кларк Максвелл, що відкрив формулу для обчислення властивостей газу, який створив у 1861 р. першу кольорову фотографію, що проклала шлях до відкриття і застосування всього спектра електромагнітних хвиль, нітрохи не сумнівався в тім, що саме Бог наділив людей здатністю досліджувати Його утвір і використовувати силу цього світу. Максвелл ніколи не пропускав недільних богослужінь і годинами з насолодою читав Біблію. Дж. Краутер писав: "Його постійні посилені вправи в релігії, як і Фарадея, мали дуже важливий вплив на розвиток його інтелектуального життя".

Сер Джон Амброс Флемінг - "батько" сучасної електроніки - у 1904 р. зробив найбільше відкриття радіолампи (діода), внаслідок чого став можливим розвиток радіо і телевізійної технології. Крім цього, Флемінг був винахідником багатьох нововведень і сприяв появі на світ ряду відкриттів. Але, незважаючи на зайнятість у науці, він постійно міркував над Словом Божим і використовував свої чудові лекторські здібності, щоб розповідати про Біблію. "Численні шанувальники Біблії, - говорив Флемінг, - як тепер, так і за всіх часів, бачать у ній засіб передачі повідомлення для нас від Творця всесвіту, Вічного Вседержителя Бога".

Лорд Кельвін також щиро вірив у Бога. Люди знали його як ревного відвідувача церкви. Він часто виступав на християнських конференціях і любив роз'яснити Біблію з великою теплою і любов'ю всім, хто знаходився в колі його впливу. Що зовсім не перешкодило йому сформулювати Перший і Другий закони термодинаміки, винайти шкалу абсолютної температури, корабельний компас і багато чого іншого.

Так що ж виходить: одні з найвидатніших вчених-мислителів нашої планети, незважаючи на усі свої нагороди і титули, цілком усвідомлювали свою гріховність, щиро вірили в ту саму звістку про спасіння і сподівалися на вічне життя? Шкода, звичайно, що я не знала цього раніше і не змогла розповісти про те моєму знайомому. Може, тоді б йому було над чим подумати і дійти висновку, що людське життя - не просто "нещасливий випадок", а витвір Бога. А його предки - не пара диких мавп, а звичайні чоловік і жінка, створені за образом і подобою Божою.